

og jeg finder den derfor ganske paa sin Plads.

Landstingets Ændringer i Lovforslagets tredie Stykke kan jeg ikke tillægge nogen reel Betydning. Det synes mig ret lige-gyldigt, at det nu skal være ikke Politivrig-heden, som vi foreslog, men derimod Politiretten, som kommer til at afgøre, hvorvidt en Tilkendegivelse, der er affattet for Vidner, og mod hylken der rejses Indsigelse fra nogen af den afdødes næreste Slægtninge, skal staa ved Magt eller ej. Endelig foreslaar Landstinget strøget Bestemmelsen om, at Lig af kolera- og pest-syge Personer skulle underkastes Ligbræn-ding. Jeg var selv med til at foreslaa denne Tilføjelse til Loven, men vil ikke modsætte mig, at den udgaar, idet jeg ind-rømmer, at der er meget, der taler for, at dette Spørgsmaal bliver ordnet ved en særlig Lov.

Idet jeg kan indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse i Lands-tingets Affattelse.

Stauning: Jeg kan ligesom de fore-gaaende Talere tiltræde Forslaget, som det nu foreligger, skønt jeg gør det med Be-klagelse af, at det Fremskridt, der bydes i denne Lov, er saa ringe, og at de efter min Mening dog noget betydningsfulde Forbedringer med Hensyn til Anerkendelse af Ligbrændingsprincippet, som skete ved Vedtagelsen her i Tinget, ere blevne slet-tede ud i Landstinget.

Da ikke flere forlangte Ordet, slut-tedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 70 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Straf for Modtagelse af Returkommission.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2821).

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Birck*): En Forbrydelse bliver i Regelen ikke straffet saa meget efter den moralske Vurdering som efter Hensigtsmæssighed, og det gælder i første Række Berigelses- og Ejendomsforbrydelser. Den Form, hvorved den besiddendes Interesse krænkes mest bittert og fundamentalt, straffes i Regelen haardest. Jeg skal tage et Par Eksempler, for at de Herrer kunne se det. Paa et Skib, der driver uden Ror rundt paa Havet, vil utvivlsomt Tyveri af Lev-nedsmidler blive straffet umaadelig strengt. I Vestamerika straffedes i sin Tid Tyveri af Heste og Faar som en meget grov Forbrydelse, men saaledes var det ikke her-hjemme. I gamle Dage blev Krybskytteri straffet meget strengt. I en Tid, hvor de væsentligste Angreb paa Ejendomsretten sker ved Angreb paa Løsøre, vil Tyveri af Løsøre være en stor Forbrydelse, og i vore Dage, hvor de fleste Angreb paa Ejendomsretten ske ad Bedragerivejen, vil i Virkeligheden en Bedrageriforbrydelse være at anse for en meget alvorlig Forbrydelse. Alle de Forbrydelser imod Besiddelsen, der ere forbundne med Tillids-brud, ville i vore Dage faa forøget Betydning. Netop paa Grund af Bedrifternes Storhed og paa Grund af hele det økono-miske Forretningslivs Udvikling vil For-dringen om, at man skal kunne have Til-lid til sin Fuldmægtig, til den Mand, der handler paa ens Vegne, være afgørende.

Spørgsmaalet er, hvad jeg egentlig mener med Returkommission. Det er, sagt i et Ord, en særegen Form for Bestikkelse. Til Returkommission høre forskellige Personer. Først og fremmest Principalen, den, som overdrager en anden at handle paa sine Vegne, at sælge for sig eller købe for sig. For at der kan foreligge strafbar Returkommission, er det selvfølgelig nødvendigt, at Principalen er uvidende om, at hans Fuldmægtig mod-tager Bestikkelse. En anden Person i Forholdet er Fuldmægtigen, Direktøren for et Aktieselskab eller Formanden for en Forening, kort sagt den, som optræder paa en andens eller andres Vegne og slut-ter Handel. Betingelsen for, at der kan foreligge Returkommission, er, efter mit Skøn, at den vedkommende uden sin Prin-cipals Vidende modtager en Gave, der er egnet til at forrykke hans Synspunkter, til at paavirke ham imod Principalens Inter-esser. Hvorvidt man faktisk er paavirket, kan man for det første ikke bevise, og dernæst tror jeg, man heller ikke kan